

Thu-Van Tran Write as the Beasts Cry at Night 05.09-20.10.24

NL

La Loge

Kluisstraat 86 - rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

Thu-Van Tran vindt inspiratie in de literatuur, geschiedenis en natuur om thema's zoals ballingschap en de mutatie van levende wezens en talen te verkennen aan de hand van koloniale verhalen. *Write as the Beasts Cry at Night* ontvouwt zich in La Loge als een open boek, een palimpsest waar de aura van Marguerite Duras' legendarische en intieme geschriften kruist. Door haar gebruik van sporen, afdrukken en fragmenten focust de kunstenaar op de lading van de materialen die ze kiest, op zoek naar herinneringen die ze kan losmaken. Thu-Van Tran doorgrondt het aangetaste geheugen, de processen van verdwijnen en opnieuw verschijnen en het verborgen geweld om zo een nieuwe verbeelding en een mogelijke bevrijding te schetsen..

Beste Thu-Van,

Ik sta op de drempel van de tempel, zoals de vreemdelinge die op zoek is naar schoonheid.

Je hebt me ooit eens gezegd dat het geheugen ons medium was en dat we in die materie leefden. Een materie, een taal die klaarstaat om ons mee te nemen in de mobiliteit van de beelden; een materie die ook gunstig is voor de absolute transformatie, het schrift in de woorden van Duras, die jou al verschillende jaren bij je werk begeleidt. Ik deel je belangstelling voor die complexe en noodzakelijke figuur. Zij die de moeilijkheden om naar koloniaal Indochina te verwijzen in Frankrijk centraal plaatst in haar werk. Zij die zegt dat schrijven ook niet praten is, dat schrijven geluidloos schreeuwen is. Zij die zegt dat lezen ook schrijven is. Ik denk dat het bewerken en vormgeven van haar teksten ook het creëren van een taal is.

Je zei me dat de geschiedenis op aantasting, bezetting en overheersing is gebouwd. Jij en Duras geven vorm aan onrechtvaardigheden. Zij, aanvankelijk gedreven door een verlangen naar wraak en met woede als belangrijkste motivator, jij met de taal als verzet; jij zegt: 'Taal [is] een oorlogswapen.' Jullie maken de gevoelens los in de gebaren van het schrift. Ik heb de woorden van Duras gelezen, hier beweeg ik met ze mee, ze zweven in de lucht. In de profane tempel die ik ontdek, heb jij ze uit hun boekband gescheurd om het lezende lichaam kennis aan te bieden die voor iedereen wordt ontvouwd. Maak je je ongerust over het verdwijnen van de kennis? Wat zou een wereld zonder boeken zijn? Er wordt ook een hele economie weerspiegeld door het gebruik van onuitwisbare inkt op de pagina's, naast je reflecties over de breekbaarheid van woorden.

Van 's ochtends tot 's avonds loop ik rondjes. Het ronddwalen in Hanoi naast Hoa-Mi symboliseert een cyclus van de aarde. De stilte van contemplatie leidt me naar het spoor van een intieme geschiedenis, in een land waar censuur en corruptie heersen. Tussen verleden en heden kruisen ruimten elkaar: 'Waarom zijn de mythen veranderd in verlangen?'¹ Op het witte blad papier tekenen de blauwe vlekken bergen, aureolen waarmee de beelden van Hanoi samensmelten. In een theater van opnieuw verschijnen en eeuwige dualiteit wonen levende wezens samen die kennis en rust bezitten. Ze herinneren me aan de Franse filosoof Bachelard die de verbeelding meer opvatte als een vermogen om beelden te vervormen dan om ze te bedenken². De tijd met Hoa-Mi lijkt op een droom in het Vietnamees, waar je kennismakert met nieuwe menselijke, dierlijke en plantaardige talen. Het accent van Hoa-Mi is niet hetzelfde accent als dat van de wijze schildpadden. Omdat ik niet zeker wist of ik het goed begreep, heb ik het voorbeeld van jouw piraatvertalingen gevolgd, losgemaakt van de taalkundige autoriteit van hun auteur³. Geleid door mijn subjectiviteit probeerde ik net zoals jij het verleden te veranderen in het heden, wat de indruk van een déjà-vu geeft, om de taal van de ander te beginnen spreken. 'Ni l'eau, ni le ciel ne peuvent se distinguer. Ils s'unissent, s'abolissent de toute matérialité.' [Het water en de lucht kunnen niet worden onderscheiden. Ze smelten samen en wissen elke vorm van materialiteit uit.]⁴.

4

De horizon kantelt en ik blijf stilstaan voor het grote doek dat tot leven wordt gewekt door het licht van de projectie. De fragmenten van verhalen ondersteunen

niet enkel de schitterende herinneringen aan Confucius⁵. Hoe kunnen we de tijden van kolonisatie, uitbuiting en plantages die we niet hebben ervaren herbeleven en begrijpen? In aanwezigheid van de rubberbomen en hoger nog de grijze wolk en het wit van de rouw dat de vogels dragen, lees ik de gewelddadige hoofdstukken van een cruciale geschiedenis. Het is mogelijk dat de minutieus door jou geschilderde, versteende en gebakken materialen een tijdelijk herstel voorstellen, een verzachting van een verdriet dat onmogelijk te helen is.

De dag valt stil. Een bevrijding, zoals die van de nacht die intreedt, zegt Duras. Hoa-Mi vertrekt, net zoals anderen voor haar, maar ik denk niet dat ze Vietnam de rug toekeert. Die andere tempel waar ik naar binnen ben gegaan is misschien een portret, of de tempel van de bezonken herinnering aan het achtergelaten land.

Vriendelijke groeten,

Antoinette

1. *24 heures à Hanoi*, Thu-Van Tran, 2019.

2. Gaston Bachelard, *L'Air et les Songes, Essai sur l'imagination du mouvement*, 1943.

3. hu-Van Tran onderzoekt koloniale verhalen en hybride identiteiten via de literatuur. In 2013 maakte ze een subjectieve versie van *Heart of Darkness* van Joseph Conrad in het Frans.

4. *Au plus profond du noir*, Joseph Conrad, vertaling van *Heart of Darkness* (1899) door Thu-Van Tran, 3de editie, 2016, Les Abattoirs – Frac Midi-Pyrénées, Frankrijk

5. De tempel van de literatuur in Hanoi is een tempel voor confuciaans onderwijs die in de XIde eeuw ter ere van de filosoof werd opgericht.

Thu-Van Tran (1979, Ho Chi Minh City, Vietnam) woont en werkt in Parijs. Ze studeerde in 2004 af aan de École nationale supérieure des beaux arts in Parijs. In haar kunst inspireert ze zich op de literatuur, de geschiedenis en de natuur en richt ze haar aandacht op hoe de concepten aantasting, identiteit en taal zich in die domeinen ontvouwen. Ze werd genomineerd voor de Prijs Marcel Duchamp in 2018 en stelde haar werk voor in Frankrijk en het buitenland, meer specifiek op de volgende tentoonstellingen: *Nous vivons dans l'éclat*, MAMAC, Nice (Frankrijk), 2023; *Avant l'orage*, La Bourse du commerce – Pinault Collection, Parijs (Frankrijk), 2023; *Is it morning for you yet?*, Carnegie Museum of Art, Pittsburgh, (Verenigde Staten), 2022; *A Century in Color*, Bundeskunsthalle Bonn, Bonn (Duitsland), 2022; *Réclamer la terre*, Palais de Tokyo, Parijs, (Frankrijk), 2022; *Global(e) Resistance*, MNAM Centre Pompidou, Parijs, (Frankrijk), 2020; *Novel Without a Title*, Kunsthaus Baselland, Bazel, (Zwitserland), 2020; *24h à Hanoi*, Le CREDAC, Ivry-sur-Seine, (Frankrijk), 2019; *Viva Arte Viva*, 57ste biënnale van Venetië, Arsenale, Venetië (Italië), 2017; *Jardin Infini. De Giverny à l'Amazonie*, Centre Pompidou-Metz, Metz, (Frankrijk), 2017.

Thu-Van Tran wordt vertegenwoordigd door de galeries Almine Rech (Parijs, Londen, New York, Shanghai), Meessen (Brussel) en Rüdiger Schöttle (München).

WERKEN

Ingang

Encre assassine – First Sight, 2024
23 boeken, inkt van methyleenblauw
Variabele afmetingen
Met dank aan de kunstenares

De boeken die op rekken zijn geplaatst werden geselecteerd door de leden van First Sight, de steungemeenschap van La Loge. Ieder lid heeft een symbolisch en markant boek gekozen dat hij of zij minstens wil redden van de verdwijning en waarvan hij of zij de breekbaarheid en kostbaarheid van de inhoud wil benadrukken. De exemplaren zijn door Thu-Van Tran in methyleenblauw gedompeld en vormen een gezamenlijke bibliotheek: het collectieve en gedeelde werk dat First Sight na de tentoonstelling zal ontvangen. De onuitwisbare inkt wordt in de uitgeverwereld gebruikt om vlekken te maken op boeken die moeten worden verpulpt – een soort boekverbranding waar in het Frans het woord ‘pilon’ in zit, wat verwijst naar de stamper van de papiermachine – om ze al een eerste keer te vernietigen, zodat ze niet opnieuw kunnen worden verspreid als ze voor het verpulpen worden onderschept. Een ‘dodelijke inkt’ bedekt zo de inkt van de kennis, de getuigenis, de verbeelding. Hij tast het schrift aan en legt er tegelijkertijd een landschap over.

Van de benedenverdieping tot de tweede verdieping

Encre assassine – Écrire, 2024
Pagina's van boeken, bladen, methyleenblauw, ingelijst
42 lijsten van elk 23,5 x 18,5 cm (papier formaat)
Met dank aan de kunstenares en Almine Rech

Het uitgangspunt van de tentoonstelling, die is opgevat als een open boek, is het werk *Écrire* (1993) van Marguerite Duras (geboren op 4 april 1914 in Gia Định bij Saigon, in het vroegere Frans-Indochina; gestorven in 1996 in Parijs). Het boek werd in methyleenblauw gedompeld en dan in stukken gescheurd. De uitgescheurde dubbele pagina's zijn overal in La Loge aan de rand van hun lijst opgehangen zodat we de twee zijden kunnen lezen. Deze dissectiemethode lijkt een beetje op de methode waarin samen afzonderlijke delen worden geleerd of gelezen. De tekst *Écrire*, die het creatieproces beschrijft, is ook de titel van het boek dat uit verschillende essays bestaat. In een van de andere teksten, *Le nombre pur*, stelt Duras zich een artistieke strijd voor die als doel heeft alle namen van de vroegere werke(n)m(ster)s van Renault in Boulogne Billancourt op te schrijven. Als je al die namen zou optellen zou je het echte getal verkrijgen, een daad die Thu-Van in een vroeger werk mogelijk maakte (*Le nombre pur selon Marguerite Duras*).

Schrift en kennis in gevaar brengen staat in de ogen van de kunstenares symbool voor een grote kwetsbaarheid en censuur. De tekst wordt nooit volledig bedekt door het methyleenblauw dat onuitwisbare vlekken maakt. Voor Thu-Van wordt de kleur die hier de verdrukking symboliseert ook de kleur van de melancholie.

Tempel

24 heures à Hanoi, 2019

Dubbele HD-videoprojectie, kleur, geluid, 16 mm-film overgezet in 2K-video, 29'34"
Met dank aan de kunstenaressen

In de rol van:

Hoa Mi / Hoa My Nguyen

Het meisje uit het Noorden / Thi Giáng Huong Phùng

De taxichauffeur / Thanh Tran Phuong

Met de stemmen van:

De verteller / Anh Tuan Hoa Mi / Irène Quoico

De schildpadden / Thi Thuý

Recording: Manh Thái Hoang Le

Scenario, camera, editing: Thu-Van Tran

Vertaling: Manh Thang Hoang Le en Thu-Van Tran

We volgen de dwaaltocht van Hoa-Mi (Vietnamees voor nachtegaal) die vierentwintig uur lang door de stad Hanoi loopt, de tijd waarin de aarde om haar as draait. De vele plekken die ze doorkruist zijn beladen met geschiedenis en symbolen, zoals de ostentatieve katholieke kathedraal of de rustgevende tempel van de literatuur. De wijze schildpadden die daar rusten fluisteren haar gedichten toe en maken de verwantschap van het meisje met die cultuur nog onzekerder. Tijdens deze droomreis staan verschillende werelden naast elkaar en ontstaat er een gevoel van onderlinge afhankelijkheid tussen mensen, planten en mineralen. In dit enigmatische ecosysteem komt een ontmoeting tot stand tussen een vreemdelinge en een land dat in zijn verleden en zijn mythes is ondergedompeld.

Door gebruik te maken van verschillende technische middelen en lichteffecten benadrukt de kunstenaressen haar interesse voor de materialiteit van het beeld. Zo wordt het gedeelte van de droom, tijdens de nachtcyclus, gesublimeerd op 16 mm-film; de beelden van het heden, de dag, zijn op hun beurt opgenomen via een drone of op een digitale drager. Voor Pedro Morais gaat het hier over 'een luisteren in het heden naar de sedimenten van het geheugen van Vietnam. Dit wordt vertaald in de eigenlijke vorm van de film, gebruikmakend van digitale maar ook analoge media, waarvan de kunstenaar de effecten van de solarisatie behoudt, lichtflitsen die ons terugvoeren naar een archeologie van manieren om de werkelijkheid vast te leggen.' (*Thu-Van Tran, Dans le clair obscur du langage, uitgave van Hors Série de Beaux Arts, 2019*).

Encre assassine – Page blanche, 2024

Methyleenblauw op papier (Bresser Arctic White)

350 cm x 700 cm

Met dank aan de kunstenaressen

De installatie in de tempel bestaat uit een groot wit blad dat gekleurd is met methyleenblauw (de 'dodelijke inkt' waarmee boeken die moeten worden verpulpt worden besprenkeld). De kunstenaressen laat het papier doordrenken en dat creëert de indruk van een aantasting, van een vlek. De witte bladzijde ontrolt zich op de

vloer zoals een schilderij op een verticale Aziatische rol of een perkament waarvan het verhaal nog moet worden geschreven. De niet-figuratieve afbeelding van een landschap of een neervallende hemel nodigt uit tot een andere lezing van de wereld, die hemel en aarde met elkaar verbindt. En de duidelijke materialiteit van de aantasting verwijst naar het idee van een bevuild vlekkeloos oppervlak, naar het fantasma van een gevloerde witheid en zuiverheid. Zo wordt de bevlekte bladzijde op de achterkant het scherm en de conceptuele drager voor de projectie van de film *24 heures à Hanoï* waar het vlekken-schilderij opgaat in de beelden van de film.

2de verdieping

Le Génie du ciel, 2023

Marmerscherven, 108 rotsen van Sèvres-porselein

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar en Almine Rech

Een ensemble van porseleinen fragmenten is geschikt op een bed van witte keien. Ze zijn gemaakt van geboetseerde rotsen waarop vleugels van vogels zijn gebeiteld. Thu-Van eigent zich een Vietnamese legende rond rouw opnieuw toe om de mythe tot stand te brengen die ze hier vormgeeft door sculpturen. Het verhaal wil dat de beschermgeest van de hemel, geraakt door de ontredde rouwende families die de slaap niet konden vatten, een honderdtal rotsen langs de rand van het Sword Lake in Hanoi in vogels veranderde. Begeleid door het licht van de maan slaagden de vogels erin om hen met hun gezang slaap en rust te brengen, voor ze terugkeerden naar hun stenen toestand aan de oevers van het meer. Met dit verhaal, dat ze als kind denkt te hebben gehoord maar waarvan ze nooit het spoor terugvond, stelt Thu-Van ook vragen bij het ontstaan van voorouderlijke mythen en de overlevering ervan. Hun toestand impliceert een tussenfase tussen verstening en mutatie naar het leven.

PUBLIEK PROGRAMMA

Vernissage RendezVous Brussels Art Week

12.09.24, 18.00 uur

La Loge neemt deel aan het OFF-programma van het nieuwe cultuurseizoen, RendezVous Brussels Art Week. Ter gelegenheid van de opening van het event op donderdag 12 september kunt u de tentoonstelling van Thu-Van Tran tot 21 uur bezoeken.

Praktische informatie

Late openingsuren tot 21.00 uur

Gratis toegang

Open Monumentendagen: Heritage Days

14-15.09.24, 10.00 – 13.00 uur

La Loge neemt deel aan de 36ste editie van de Heritage Days, met Nieuw Erfgoed als thema. La Loge is een oude vrijmetselaarstempel die in de jaren 1930 werd gebouwd, een bijzonder modernistisch gebouw waarin de sporen van het verleden bewaard zijn gebleven. In de jaren 1970 verlieten de vrijmetselaars de plek. In de overgangsfase huisvestte het gebouw de Archives de l'Architecture Moderne, die te maken hebben met de grote stedenbouwkundige en architecturale veranderingen van die tijd. Tijdens rondleidingen in het Nederlands, Frans en Engels kunt u de geschiedenis van het gebouw leren kennen.

Praktische informatie

14-15.09

Rondleiding in het FR 10.00 uur – NL 11.00 uur – ENG 12.00 uur

Gratis toegang

Gratis deelname, beperkt aantal plaatsen

Verplichte reservering: heritagedays.urban.brussels

Voor meer informatie: jdp-omd@urban.brussels

Through the eyes van Yann Chateigné Tytelman

19.09.24, 18.30 uur

We nodigen u uit op een subjectieve ontmoeting met het werk van Thu-Van Tran, gezien door de ogen van curator en auteur Yann Chateigné Tytelman.

Biografie

Yann Chateigné Tytelman is auteur en curator; hij woont in Brussel. Hij is een van de medeopricht(st)ers van Celador, een leesgroep en ruimte waar dingen met woorden worden gedaan. Hij stond in voor de residenties bij de Fondation Thalie, Brussel (2023-24); artistiek adviseur en onderzoeker in residence bij MORPHO, Antwerpen (2022-23); curator bij Kanal – Centre Pompidou, Brussel (2019-2021); verantwoordelijke van de afdeling Arts Visuels van de HEAD – Genève (2009-2017)

en van de programmatie in het CAPC Musée d'art contemporain van Bordeaux (2007–2009). Recent was hij (mede)organisator van de tentoonstellingen en projecten *Regenerative Futures* (Fondation Thalie, Brussel, 2024), *Four Sisters* (Joods Museum van België, Brussel, 2023), *A Glittering Ruin Sucked Upwards* (HISK, Brussel, 2022), *How to be Organic?* (Country SALTS, Bennwil, 2022), *It Never Ends* (Kanal, Brussel, 2020–2021) en *Gordon Matta-Clark: Material Thinking* (Centre Canadien d'Architecture, Montréal en Museum der Moderne, Salzburg, 2019–2021). Als auteur werkte hij onder andere mee aan *Conceptual Fine Arts*, Mousse en Spike, en was hij co-editor van *Almanach Ecart. Une archive collective, 1969–2019* (HEAD – Genève/art&fiction, 2019). Zijn eerste kortverhaal, *Blackout*, is uitgegeven door het Centre d'Édition Contemporaine van Genève in 2023. Het is te koop bij Presses du réel.

Praktische informatie

Deuren open om 18.00 uur

Taal: Engels

Duur: circa 45 min.

Deelname gratis na reservering bij info@la-loge.be

In gesprek: Thu-Van Tran & Eva Barois de Caevel

07.10.24, 18.30 uur

Biografie

Eva Barois De Caevel (1989, Arras, France) is conservatrice bij de afdeling hedendaagse en toekomstgerichte creaties van het Musée National d'Art Moderne – Centre Pompidou in Parijs. Ze woont in Seine-Saint-Denis en in de Loiret. In 2020 ontving ze de onderzoeksbeurs voor curatoren van het Cnap en in 2014 de ICI Independent Vision Curatorial Award. Ze publiceerde verschillende teksten in tentoonstellingscatalogi en vaktijdschriften. Vroeger was ze onafhankelijk curatrice, maar ze legde zich daarna toe op schrijven, cureren, pedagogiek, lesgeven, publiceren en onderzoek in dialoog met heel veel mensen. In het verleden werkte ze voor het kunstencentrum RAW Material Company in Dakar, was ze curatrice van het LagosPhoto Festival, maakte ze deel uit van het curatorenteam voor EVA International – de Ierse biënnale – en was ze betrokken bij nog vele andere internationale institutionele samenwerkingen.

Praktische informatie

Deuren open om 18.00 uur

Taal: Frans

Gratis toegang, reservering aanbevolen bij info@la-loge.be

Museum Night Fever & Finissage met Alex Deforce en Doris Hardeman

19.10.24, 20.00 – 00.00 uur

Ter gelegenheid van het laatste weekend van de tentoonstelling en Museum Night Fever presenteert La Loge een avond met twee kunstenaars die performances brengen die resoneren met de tentoonstelling.

Doris Hardeman onderzoekt de cognitieve toestanden van (non-)performativiteit als een manier om na te denken over onze collectieve neiging tot dwangmatige productiviteit. In haar performance reflecteert ze over de film van Thu-Van Tran, 24 heures à Hanoi, een 'theater van wederverschijningen'. Ze ontwikkelt een moment van dagdromen als een manier om via het geheugen in het verhaal te duiken, waarbij de melancholie als een tussentoestand wordt gezien. De geluidsset van Alex Deforce verweeft elektronische geluiden en poëziefragmenten voor een meeslepende, meditatieve ervaring.

Biografiën

Doris Hardeman (1993) woont en werkt in Brussel & Genève. Door haar grote aandacht voor de brede veelzijdigheid van materialen in termen van vakmanschap en massaproductie-industrie speelt Doris Hardeman in haar werk met de bruikbaarheid en de oorspronkelijke waarde van de door haar gekozen materialen en vergroot ze de connotaties met de industriële maakbaarheid van onze huidige tijd uit. Haar materiële en conceptuele onderzoek weerspiegelt onze hedendaagse westerse obsessie met authenticiteit. De term authenticiteit fungeert hier als een door de nostalgie gestuurde ideologie die probeert te ontkomen aan een toekomst die door rampen wordt beheerst en die ten dode is opgeschreven door het late kapitalisme. De term werkt als een lens waardoor ze de invloed ervan op culturele tendensen waarneemt. Door te kijken hoe verschillende hedendaagse vormen van esthetiek worden ingedeeld in termen van uniciteit en transgressie versus traditie, probeert ze te begrijpen hoe de hiërarchisering van haar onderwerpen de manier waarop we vorm geven aan ons collectieve geheugen definiëren. Ze studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten (KABK) in Den Haag en behaalde haar masterdiploma aan de Haute école d'art et de design (HEAD) in Genève.

Alex Deforce (1984) debuteerde in januari 2019 als dichter met Nachtdichter, van Victor De Roo, bij het in Amsterdam gevestigde label Knekelhuis. Datzelfde jaar werkte hij mee aan het album Casco van Brihang, waarvoor hij gedichten van Georges Perec voordroeg. In september 2020 kwam zijn eerste 7"-solovinyl uit bij Lexi Disques. Een keer per maand is Alex te horen in zijn radioshow Nonchalance Calculée op Kiosk.radio, een show over poëzie, barcultuur en Brussels dialect. Tijdens de lockdown maakte Alex deel uit van het project 'Dichters van wacht' en werd voor het eerst een gedicht van hem opgenomen in het literaire magazine The Opiate, uitgegeven in Parijs. In 2022 ging Les Editions Deforce van start. In 2024 kwam het album Kwart voor straks uit bij het gerenommeerde label Stroom, een samenwerking met Charlotte Jacobs.

Praktische informatie

Uur: 19.00 – 00.00 uur

Begin van de performances: 20.00 uur

Duur: doorlopend

Toegang met een MNF-ticket. Raadpleeg de website van museumnightfever.be voor meer details.

Dankwoord

Write as the Beasts Cry at Night was niet mogelijk geweest zonder de gedreven samenwerking met de kunstenaars Thu-Van Tran.

De tentoonstelling kon tot stand komen dankzij de royale steun van Almine Rech en van alle andere leden van de community First Sight, Dhr. Freddy Dezeure, Mme Octavie Bordet, Mevr. Siska Bulkens, Mevr. Ann Cesteley, Dhr. Louis Cesteley, Mevr. Catherine De Dijcker, M. Frédéric de Goldschmidt, Mme Charlotte Friling, Dhr. Frederick Gordts, M. Pierre Iserbyt & Mme Michèle Didier, M. Dimitri Jeurissen & Mme Jeanna Criscitiello, Mme Anne Pètre & M. Christophe Steyaert, Mme Émilie Rolin, Dhr. Marc Vandecandelaere, Mr. Vedat Topsakal, Dhr. Bert Van Welden

De productie van deze tentoonstelling is het resultaat van het professionele en toegewijde werk van Arthur Jules, Léonor Gomez en Manuel Sajon en de technische assistentie van Ludo Engels.

De kunstenaars dankt het volledige team van La Loge, Wim Waelput voor de uitnodiging en Antoinette Jattiot voor de begeleiding; het volledige team van galerie Almine Rech, Gwenvaël Launay, Camille Dana en Alice Doré; Olivier Meessen, Eva Barois De Caebel, Yann Chateigné Tytelman.

Dank aan Alex Deforce, Doris Hardeman en Manon Laverdure.

De vernissage en de publieke events worden ondersteund door Vedett.

Het team van La Loge

Directeur & curator: Wim Waelput

Curator van publieke programma's & Communicatie: Antoinette Jattiot

Stagiaire: Manon Laverdure

Visuele identiteit: Antoine Begon, Boy Vereecken

Productie: Arthur Jules, Léonor Gomez

Audio & video: Ludo Engels

Fotografie: Lola Pertsowsky

Tentoonstellingvideo: Anais Chabeur

Vertalingen en proeflezingen: BLURBS, Marianne Doyen, Martine Wezenbeeck

First Sight ambassador: Johan Larsen

Volunteers: Alice Beiglig, Ina Ciumakova, Inès Guffroy, Thibaud Leplat, Shankar Lestréhan, Martina Lattuca, Marion Lissarague, Alice Nataf.

Openingstijden

Donderdag tot zondag

13:00 - 18:00

Vrije toegang.

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen

www.la-loge.be

La Loge is een vereniging zonder winstoogmerk. La Loge wordt gesteund door de Vlaamse Overheid, de Franse gemeenschap (FWB), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. La Loge krijgt verder steun van de gemeente Elsene, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, COCOF, en de Nationale Loterij. La Loge is lid van 50° NORD-3° EST en Brussels Museums.

La Loge

rue de l'Ermitage 86

1050 Bruxelles

+32(0)2 644 42 48

info@la-loge.be

www.la-loge.be

